DivX & DPI

In deze reeks maak je elk nummer kennis met twee begrippen uit het Clickx alfabet. Wat heeft de letter D voor ons in petto?

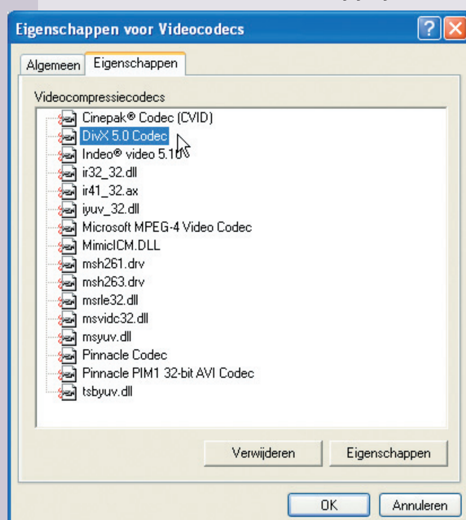
DivX

Wat?

Vreemd, maar DivX mag je niet verwarren met DIVX …! Dat laatste staat voor Digital Video Express, en was een poging om films op dvd's te beveiligen: enkele uren na de ontlening kon je ze immers niet meer bekijken. De naam DivX – met een X om u tegen te zeggen – is daar wel van afgeleid, maar daar houdt de overeenkomst op. DivX is namelijk een techniek (*codec*) die films zo kan comprimeren dat zelfs een dvd-film op een cd-rom past. Vergelijkbaar dus met wat mp3 in de audio-wereld aanricht, alleen maakt DivX gebruik van MPEG-4.

Hoe?

Wil je ook DivX-films op je pc kunnen bekijken, dan moet je over drie zaken beschikken. Ten eerste: een DivX-codec, en die kan je downloaden op [www.divx.com/divx] (versie 5.0.2). Wel opgelet voor de gratis pro-versie, want die komt met spyware aan boord! Wil je even checken welke videocodecs zoal op je systeem staan, roep dan je Apparaatbeheer op, dubbelklik op Besturing voor geluid, video en spelletjes en nogmaals op Videocodecs, en open het tabblad Eigenschappen. Ten tweede heb je een DivX-speler nodig, maar die heb je wellicht al: via de link hierboven haal je namelijk meteen ook een speler binnen, en je kan je ook met Windows Media Player uit de slag trekken. Een waardig alternatief is BSPlayer, die je gratis kan binnenhalen op [www.bsplayer.com]. Ten derde: een DivX-film – of wat had je gedacht! Gratis én legaal gaan hier blijkbaar moeizaam hand in hand, tenzij je je tevreden stelt met filmtrailers zoals op [www.divxcrawler.com]. Via nieuwsgroepen of speciale netwerken als Kazaa [www.kazaa. com] en NeoModus [www.neomodus. com] kan je je echter de toorn van de filmbonzen op de hals halen door complete bioscoopfilms te sponzen…

De geïnstalleerde videocodecs.

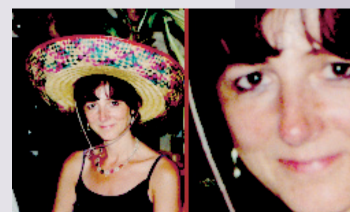
Dpi

Wat?

Je kon het al raden: dpi is een afkorting, die staat voor dots per inch. Maar misschien verkies je wel ppi (pixels per inch), want beide termen worden wel eens door elkaar gebruikt. Ze hebben alles te maken met de resolutie of 'aftastdiepte' van grafische toestellen als printer, monitor en scanner. Blijven we even bij dat laatste apparaat: de resolutie is dan het aantal beeldpunten dat de scanner per inch (2,54 cm) kan herkennen. Scannerfabrikanten schermen graag met torenhoge resoluties – tot 9.600 dpi of meer – maar de echte, optische resolutie is wat de sensoren aankunnen, en die ligt bij de thuismodellen niet veel hoger dan 1.200 dpi. Scan je aan een hogere resolutie in, dan begint de scanner te 'interpoleren', wat zoveel betekent als: zelf beeldpunten verzinnen. Een gokspelletje in de zin van: links zie ik een rood punt, rechts een geel, ik zal er in het midden dan maar een oranje tussen plaatsen… Foei, want interpolatie haalt vaak de kwaliteit en scherpte van je scan naar beneden!

Hoe?

Een heikel punt bij het inscannen is: aan welke resolutie scan je nu het best in? Dat hangt vooral af van wat je met het resultaat wil aanvangen! Als je het plaatje enkel op een scherm wil bekijken, volstaat zo'n 72 of 75 dpi. Hogere resoluties vergroten slechts het plaatje op je scherm én… het bestand op de schijf! Een uitzondering is als je het plaatje met een fotobewerker wil uitvergroten: dan moet je de scanresolutie navenant verhogen – maar ga liefst niet boven de optische scanresolutie! Op naar de printer nu: een hogere scanresolutie zal je plaatje niet groter doen afdrukken – dat doe je wel via de schaalfactor. Voor thuisprinters kom je met een scanresolutie in de buurt van 250 dpi al goed weg. Laat je dus niet doen door de – al even misleidende – superhoge resoluties van je printer!

Dezelfde afbeelding op het scherm: links ingescand aan 75 dpi, rechts aan 300 dpi.

— Toon Van Daele —

VAKTAAL

Codec: De afkorting voor compressor/decompressor.